

„Malerier“ fra Guttedagene.

I Skiens Museum.

Vi modtog for en Tid siden et Privatbrev fra en Mand paa Østlandet. I dette Brev fortælles bl. a.:

„En Gaard paa Snipetorp, hvor Henrik Ibsen levede i flere af sine Barneaar, er fornødig solgt til en Kragermand. Gaarden har været i ældede Frøken A. S. Ste. Jeg har tænkt der adskillig. Hun havde altid Fornødsel af at vise mig nogle af den store Digters „Arbejder“ eller Kunstværker, om man vil, fra Digterens Levetid i nævnte Gaard. Det ene er en Abekat, det andet en Gaas, det tredje en Ræv. — Der har været drevet Hærdel i den samme Gaard, og i en liden Pakbod indenfor Kramboden var disse „Verker“ malet paa Væggen. Den lille Bod havde i sin Tid været Digterens Soveværelse. Her oved han sit Kunstner-talent som Maler, og naar han blev forstyrret eller ærgret af sine Søskende, karikerede han dem som Abekatter o. l. Pa-nelningen i nævnte Værelse blev imidlertid revet ud og ny indsat, men de Felter, hvorpaa Tegningerne sad, blev spigret op igjen inde i Gaardens Soalegang.“

Brevskriveren gjør derefter opmærksom paa, at den nuværende Eier af de Ibsenske Karrikaturer skulde udvandre og sandsynligvis vilde ta disse med, hvorfor han bad os at henlede Museumsbestyrelsens Opmærksomhed herpaa. Vi gjorde saa og et Medlem af Museumsbestyrelsen henvendte sig efter Adresse-n. Han kom akkurat tidsnok. Nogle Timer senere vilde disse Ibsenerindringer været paa Vej til Amerika.

Vi talte igaar med Ibsens Søster, Fru Stousland, om dette, og hun erindrede godt disse Tegninger, som hun antog var malede, da Ibsen var 17—18 Aar gammel, sandsynligvis under et Ophold i Hjemmet paa den Tid, han var Apotekerlærling i Grimstad.

Ibsen havde drevet meget med at lave flige Billede, hvormed han altid vilde symbolisere et eller andet — lige fra 7—8 Aars Alderen. Ved Siden af Læsning — væsentlig i Sagaerne — var dette hans hovedsaglige Beskæftigelse i Guttedagene.

Musæet er aabent forstkommende Søndag Eftermiddag. Fri Adgang.

Det er i øverste Etage i Kommunebygningens vestre Fløj.

Der er meget at se og lære.

Nye Stortingsmænd.

Opraab til Søndagskolearbejdere og Velhødere.

Redaktør Oddmund Vik.

Al gammel, god Bondeest. Hans Slekt har lige siden 1683 i alle Led været Bønder. Den boede først paa Jaastad i Ullensvang Prestegjeld, men fra ca. 1760 paa Vik i Distrikt.

Gjennem Slægterne Logitt, Orning og Orm stammer den vidt forgrenede Slekt i lige nedstigende Linje fra Ridder Svale Johnson Smør af Smørslægten og Kristofer Trondson Rustung, den bekendte Kansler hos Norges sidste Erkebiskop.

Oddmund Vik, der er født i 1858 i Distriktet i Hardanger, gennemgik Almu-skolen i sin Hjembygd, den høiere Almue-skole paa Voss 1874—75 og Stord Se-minar 1875—77. Derefter holdt han en Tid Privatstole for Bølsne i sin Hjembygd, var henvend et Aars Tid Huslærer og be-gyndte Høsten 1878 som Folkehøjskolelærer hos D. Arvesen. Fra Vaaren 1879 til 1884 var han med enkelte Afbrudelser Fol-kehøjskolelærer hos Viggo Ullmann, dels i Nedenaas og dels i Bratsberg Amt.

I denne Tid tog han Middelskoleeks-amen og læste Artiumsfagene, men gik ikke op til Eksamen, idet han overensstemmende med Børners Raad gik ud fra, at han ikke vilde saa Brug for nogen Eksamen. Un-der sit Ophold i Kristiania, hvor han hørte paa Forelæsninger ved Universitetet, blev han af Missionær E. Skrefsrud opfordret til at være med til Santalistan. Han valgte imidlertid at blive hjemme. Et Aars Tid var han for sin Uddannelses Skyld i Dan-mark og tilbragte for det meste Tiden ved Altop Folkehøjskole. Ogsaa i 1886 var han i længere Tid i Danmark.

Fra 1884—88 forsøgte han med en Folkehøjskole i Jarlsberg og Larviks Amt,

I Overensstemmelse med den Tanke, som var oppe paa Søndagskolens General-møde i Sommer, har Skiens Søndagskoler i Forening besluttet at indbyde til et større Kredsmøde for Arbejdere i Søndagskolen Søndag den 14de Oktbr. i Skien. Man har da tænkt sig, at Søndagskolerne i Nedre Telemarken, Forsgrund, Brevik, Lan-gesund, Kragerø, Larvik og Sandefjord turde bli repræsenteret.

Vi henstiller til alle Arbejdere i Søn-dagskolen om at gjøre alt hvad de kan for at deltage i dette Møde, da vi tror, at et saadant Møde vil have sin store Betydning for vort Arbejde. Man tillader sig samti-dig at anmode de der interesserer sig for Søndagskolen og dens velsignede Gjerning, at staa Komiteen bi m. H. i. Indkvartering af Tilreisende. De der har Anledning til at modtage en eller flere fra Søndag Aften til Mandag Morgen, bedes godhedsfuldt henvende sig til en af Undertegnede.

Skien, 3die Oktbr. 1900.

For Komiteen.

E. M. Seehuus. Bernh. Svendsen.

Eiendomsbandler, tinglyste ved Gjerpens Sorenskriveri.

For Gjerpens Tinglag:
Ejende fra Arvinger efter Anders Di-sen Sneltoedt til Karl A. Berget paa Gr. No. 115, Br. No. 18, Sneltoedt-Kon-ningen, for Kr. 42.25.

Ejende fra Kristian Simonsen til Karl Johan Simonsen paa Hus paa Skobakken, Gr. No. 76, Br. No. 2 for Kr. 800.

Ejende fra Johan Johnson til Kam-merherre Losenhoff paa Anpart af Rosen-berg, Gr. No. 1, Br. No. 12, for Kr. 3500.

Ejende fra Leif Hansen til Kamme-herre Losenhoff paa Bustul Stog, Gr. No. 32, Br. No. 1, for Kr. 8000.

Ejende fra J. C. Ulrichsen til Mebeier Alf Gundersen paa Halparten af Gr. No. 16, Br. No. 7, Heivandsøen i Slemdal, for Kr. 250.

Ejende fra Kristian Lie til Hans Gul-liffen, Kjendalen, paa Hus og Tomt paa Nordhaven under Borgeskad for Kr. 2000.

Ejende fra Hans Pedersen Bratsberg og Hustrus Arvinger til Mebarving Peder Hansen Bratsberg paa Gr. No. 61, Br. No. 9, Brælle nordre, for Kr. 2200 og Hus- vær til Elise Hansen.

For Solums Tinglag.

Ejende fra Forsgrunds mel. Værk- sted til Ingeniør Chr. Jeremiasen paa Gr. No. 23, Br. No. 50 og 54 samt paa

med sit Amt fra den virkelige og sande Side, saa er der liden Gaav i Beskrivel-sen. Dernæst blev jeg harm over, at en Mand — efter offentlig Foran-staltning — kan skrive noget som han ikke har sikker Oplysning om.

Det er jo, for idetheltaget, at skaffe saa nøiagtige Oplysninger som muligt om vort Folk og Land, at Staten foranle-diger disse topografiske Beskrivelser udgivne.

Med Hensyn til Opgaverne over Gaar-bene, ser jeg Professorens har hentet sine Oplysninger fra Folketællingsopgaverne i 1891, saa han formentlig der er undskyldt. Men hvorledes tæller og skriver saa Folketællingsbestyrelsen?

Naar Professorens derimod kan skrive saaledes som han gjør om T o m m e r i a n s, porten over Kviteseidheien saa begriber jeg ikke saadant. Det hende — som før sagt — for lang Tid tilbage og der findes saavidt mig bekendt ikke Spor igjen af disse Rønderne nu, saa jeg tror neppe Professorens har set disse, uagtet han har reist over samme Hei og saavidt som der blev mig sagt, kan det ikke være 2 à 3 Aar siden Professorens reiste over Kviteseidheien og ud Nisserdalens Band. Jeg synes derfor at Professorens burde have underlagt Forholdet bedre og ikke skrive noget saa uforrett.

Skal denne Beskrivelse over Bratsberg være saa uforrett for de andre Distrikters Vedkommende — saa bør det komme frem — og Bogen sendes tilbage til Redaktionen forinden den udbredes.

Nissedal 23—9—1900.

P. C.

Fra Gjerpens Meddomsbret.

En Gaardbruger fra Solum var tiltalt for at have mishandlet sin Hest ved at trække den i Tungen med en Svøbesnor, som han havde gjort fast om den.

Hesten havde faat Tungemuskelen af-revet, saa den ikke kunde trække Tungen til-bage i Munden, for den var bleven be-handlet af Dyrlægen, der maatte høre væf en Del af Tungen.

Ved Forelæg udfærdiget af Politime-steren i Telemarken var Tiltalte bleven forelagt 70 Kr. i Mulkt, hvilket han havde negtet at vedtage. Under Retsmødet derimod erklærede Tiltalte, at han vilde i Gen-hold til Strpl.'s § 377 undertafte sig For-muesstraf safsat af Retten.

I Genhold hertil blev han ilagt 80 Kr. i Bøder til Statskassen samt 80 Kr. i Sagsomkostninger.

Som Aktor fungerede Overretssagfører Aanesen, Forsvarer var i Genhold til Strpl.'s § 377 ikke opnævnt.

Som Domsmænd fungerede Jordbru-gerne Halvor Skardal, Bjørntvedt, Thomas

hændt, at flere af de noene onsker at træde tilbage, saasnart dette lader sig gjøre, saasnart Stortinget har faaet Tid til at se over Stillingen og Anled-ning til at veie de forskjellige Hensyn, politiske saavel som personlige, overfor hin-anden. Men dette gjør hverken „Intel-ligensens“ eller „Dagspostens“ kategoriske Krav paa en Rekonstruktion fra Toppen af — det vil med andre Ord sige hele Ministeriets Dimission — enten mere be-rettiget eller mere politisk forvarlige paa indværende Tidspunkt. Vi endnu gjæl-der det med samme Gylbigheid, hvad vi ubtalte for halvandet Aar siden angaaende dette Spørgsmaal. Steen er fremdeles ikke saa meget ældre nu end han var ved Regjeringsdannelsen i 1898, at der i den Omstændighed kan søges en holdbar Støtte for Kravet paa hans Dimission, og i hans Ledelse af Regjeringen imellemtiden saa-vel som i Udsaldet af Aarets Valg vil man visselig forgjæves søge Berettigelse for den Behandling, han særlig fra „Dags-posten“ har været gjort til Gjenstand for i den seneste Tid.

En anden Sag vilde det ogsaa været, om Statsminister Steen selv havde til-kjendegivet, at han nu ønskede at træde tilbage. Der vilde da forelagt noget af-tuelt at holde sig til, og det vilde selv-følgelig været fuldt berettiget for Pressen at sætte Successionsspørgsmaalet under Drøftelse. „Varden“ kjender dog ikke til, at Hr. Steen direkte eller indirekte har afgivet nogen Erklæring til Støtte for den Antagelse, at han straks eller i en nær Fremtid ønsker at fratræde sin Stilling som Regjeringens Chef, og vi har ingen Grund til at tro, at den Del af Venstre-pressen, som nu kræver hans Dimission, er bedre underrettet i saa Henseende. Vi heller kjender vi til, at dette Krav for nærværende er stærkere støttet af en menings-berettiget Opinion indenfor Venstres Ræk-ker, end det var, da det i Vaaren 1899 fra de selsomme Hold blev fremsat paa en ikke mindre umotiveret Maade. Det eneste som opnaaedes dengang var at samle et Tillidsvotum om „den gamle prøvede Mand“, og vi skulde ta meget feil, om ikke den Kampagne, som nu atter er reist imod ham, vil ende i et lignende Resultat.

Vi maa derfor atter betone, at det eneste rigtige under Omstændighederne er